Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/24/EK IRÁNYELVE**

(2001. április 4.)

a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról

(HL L 125., 2001.5.5., 15. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.)	L 173	190	2014.6.12.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/24/EK IRÁNYELVE

(2001. április 4.)

a hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

tekintettel az Európai Monetáris Intézet véleményére ([3]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([4]),

mivel:

(1) A Szerződés célkitűzéseinek megfelelően a Közösségen belüli letelepedés szabadságának és szolgáltatásnyújtás szabadságának útjában álló akadályok elhárításával a Közösség egészében elő kell segíteni a gazdasági tevékenységek harmonikus és kiegyensúlyozott fejlődését.

(2) Ezen akadályok elhárításával egyidejűleg figyelemmel kell lenni arra a helyzetre, amely esetleg felmerülhet, ha egy hitelintézet nehézségekbe ütközik, különösen akkor, ha az adott hitelintézetnek más tagállamokban is vannak fióktelepei.

(3) Ez az irányelv a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([5]) meghatározott közösségi törvényalkotási keret részét képezi. Ebből következik, hogy működésük során a hitelintézet és annak fióktelepei egyetlen egységet alkotnak, amely azon állam illetékes hatóságainak felügyelete alá tartozik, amelyik a Közösség egész területére érvényes engedélyt kiadta.

(4) Különösképpen nem kívánatos ennek, a hitelintézet és fióktelepei közötti egységnek a megszüntetése abban az esetben, ha reorganizációs intézkedések foganatosítása, illetve felszámolási eljárás megindítása válik szükségessé.

([1]) HL C 356., 1985.12.31., 55. o. és
HL C 36., 1988.2.8., 1. o.
([2]) HL C 263., 1986.10.20., 13. o.
([3]) HL C 332., 1988.10.30., 13. o.
([4]) Az Európai Parlament 1993. december 2-án megerősített (HL C 342., 1993.12.20., 30. o.) 1987. március 13-i véleménye (HL C 99., 1987.4.13., 211. o.), a Tanács 2000. július 17-i közös álláspontja (HL C 300., 2000.10.20., 13. o.) és az Európai Parlament 2001. január 16-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2001. március 12-i határozata.
([5]) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A 2000/28/EK irányelvvel (HL L 275., 2000.10.27., 37. o.) módosított irányelv.

▼B

(5) A betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) elfogadása – amely a hitelintézetek számára kötelezővé tette, hogy a székhely szerinti tagállamban valamely biztosítási rendszerbe belépjenek – még nyilvánvalóbbá teszi a reorganizációs intézkedések és a felszámolási eljárás kölcsönös elismerésének szükségességét.

(6) A székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságainak kizárólagos hatáskörrel kell rendelkezniük arra nézve, hogy az adott tagállam hatályos jogszabályaiban és gyakorlatában meghatározott reorganizációs intézkedések tekintetében dönthessenek, valamint azokat végrehajthassák. A tagállamok jogszabályainak és gyakorlatának egységesítése során felmerülő nehézségek miatt elengedhetetlen, hogy a tagállamok kölcsönösen elismerjék az egyes tagállamok által – az általuk engedélyezett hitelintézetek működőképességének helyreállítására – megtett intézkedéseket.

(7) Elengedhetetlen, hogy a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai által elfogadott reorganizációs intézkedések, illetve az ilyen reorganizációs intézkedések foganatosítására az adott hatóságok által kinevezett személyek és szervek által végrehajtott intézkedések – ideértve a kifizetések felfüggesztésének, a végrehajtási intézkedések felfüggesztésének, a követelések csökkentésének vagy bármely, harmadik személy fennálló jogait érintő intézkedésnek a lehetőségét – minden tagállamban hatályosak legyenek.

(8) Bizonyos intézkedéseket, különösképpen azokat, amelyek a hitelintézetek belső szervezetének működését vagy a vezetők, illetve a részvényesek jogait érintik, nem szükséges ebbe az irányelvbe foglalni ahhoz, hogy azok hatályosak legyenek a tagállamokban, amennyiben a nemzetközi magánjog előírásai alapján a székhely szerinti tagállam törvényeit kell alkalmazni.

(9) A 2000/12/EK irányelvnek megfelelően bizonyos intézkedések, különösképpen azok, amelyek az engedélyben foglalt feltételek folyamatos teljesítéséhez kapcsolódnak, már jelenleg is kölcsönös elismerés tárgyát képezik, amennyiben azok nem érintik harmadik személyeknek már az intézkedések foganatosítása előtt is fennálló jogait.

(10) Ezen irányelv alkalmazásában azok a személyek, akik részt vesznek a hitelintézetek belső szervezetének működésében, valamint a hitelintézetek vezetői és részvényesei ilyen minőségükben nem tekinthetőek harmadik személynek.

(11) A reorganizációs intézkedések végrehajtásáról a fióktelepek helye szerinti tagállamokban értesíteni kell a harmadik személyeket, amennyiben az ilyen intézkedések azokat egyes jogaik gyakorlásában hátráltathatják.

(12) Annak érdekében, hogy a hitelezők között érvényesíthető legyen a jogorvoslati lehetőség tekintetében érvényes egyenlő bánásmód elve, a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai kötelesek meghozni azokat az intézkedéseket, amelyek a fogadó tagállamban lévő hitelezők számára lehetővé teszik, hogy jogorvoslati jogaikat az előírt határidőn belül gyakorolhassák.

([1]) HL L 135., 1994.5.31., 5. o.

▼B

(13) Szükség van a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok tevékenységének bizonyos szintű koordinálására a hitelintézetek olyan fióktelepeinek reorganizációja és felszámolása esetén, amelyek székhelyei a Közösségen kívül, illetve különböző tagállamokban találhatóak.

(14) Reorganizációs intézkedések hiányában, illetve azok eredménytelensége esetén a nehézségekkel küzdő hitelintézetet fel kell számolni. Ebben az esetben biztosítani kell, hogy a felszámolási eljárást, valamint annak a Közösségen belüli következményeit kölcsönösen elismerjék.

(15) A felszámolási eljárás kezdetét megelőző időszakban a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által betöltött fontos szerepet – az eljárás megfelelő lefolytatása érdekében – célszerű a felszámolási eljárás alatt is fenntartani.

(16) A hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmód érvényesítése azt kívánja, hogy a hitelintézet felszámolása az egységesség és az egyetemlegesség elvei szerint történjen, amely megköveteli, hogy a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai kizárólagos hatáskörrel rendelkezzenek, valamint döntéseiket elismerjék, és azok az összes többi tagállamban – minden külön formaság nélkül – képesek legyenek előidézni a székhely szerinti tagállam törvényei által megkívánt eredményeket, kivéve, ha ez az irányelv másképp rendelkezik.

(17) A reorganizációs intézkedések és a felszámolási eljárás bizonyos szerződésekre és jogokra gyakorolt következményei vonatkozásában a mentesség csak azokra a következményekre korlátozódik, amelyek a székhely szerinti tagállam törvényeinek hatáskörébe tartoznak, és nem terjednek ki a reorganizációs intézkedések és a felszámolási eljárás más kérdéseire, mint például az ilyen szerződéseket és jogokat érintő követelések benyújtására, igazolására, elfogadására és rangsorolására, valamint a vagyon értékesítéséből származó bevétel felosztásának szabályaira.

(18) Végelszámolás akkor lehetséges, ha a hitelintézet fizetőképes. Ennek ellenére a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai – adott esetben – dönthetnek a reorganizációs intézkedések, illetve a felszámolási eljárás mellett azután is, hogy a végelszámolás már kezdetét vette.

(19) A banki tevékenység folytatására jogosító engedély visszavonása egyike azoknak a következményeknek, amelyet egy hitelintézet felszámolása szükségszerűen maga után von. Ez a visszavonás azonban nem akadályozhatja meg a hitelintézet bizonyos tevékenységeinek további folytatását, amennyiben azok a felszámolás lefolytatása érdekében szükségesek vagy indokoltak. Mindazonáltal a székhely szerinti tagállam a tevékenység ilyen természetű folytatását az illetékes hatóságok beleegyezéséhez és felügyeletéhez kötheti.

(20) Az ismert hitelezők egyenkénti tájékoztatása ugyanannyira elengedhetetlen, mint a közzététel annak érdekében, hogy azok szükség esetén az előírt határidőn belül követeléseiket vagy követeléseikre vonatkozó észrevételeiket benyújthassák. Ennek a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban állandó lakóhellyel rendelkező hitelezőknek a lakóhelyük vagy a követelésük természete alapján történő hátrányos megkülönböztetése nélkül kell megtörténnie. A hitelezőket a felszámolási eljárás során rendszeresen és megfelelő módon tájékoztatni kell.

▼B

(21) Kizárólag abban az esetben, ha ezen irányelv rendelkezéseit olyan hitelintézetnek a Közösség területén található fióktelepeire vonatkozó reorganizációs intézkedésekre és felszámolási eljárásokra alkalmazzák, amelynek székhelye egy harmadik országban található, a „székhely szerinti tagállam”, az „illetékes hatóságok” és a „közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok” meghatározások arra a tagállamra vonatkoznak, ahol az adott fióktelep található.

(22) Amennyiben egy hitelintézetnek, amelynek székhelye a Közösségen kívül helyezkedik el, több tagállamban is vannak fióktelepei, ezen irányelv alkalmazásában minden egyes fióktelep egyedi elbírálásban részesül. Ebben az esetben a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok és az illetékes hatóságok csakúgy, mint a vagyonfelügyelők és a felszámolók, kötelesek tevékenységük összehangolására törekedni.

(23) Bár fontos annak az elvnek a követése, hogy a reorganizációs intézkedések és a felszámolási eljárás minden – akár eljárási, akár anyagi jogi – következményét a székhely szerinti tagállam törvényei határozzák meg, azt is figyelembe kell venni, hogy ezek a következmények összeütközésbe kerülhetnek az adott hitelintézet és más tagállamokban levő fióktelepei gazdasági és pénzügyi tevékenységére általában érvényes szabályokkal. Néhány esetben egy másik tagállam törvényeihez való utalás elkerülhetetlenül a székhely szerinti tagállam törvényeit irányadónak minősítő elv korlátozását jelenti.

(24) Ez a korlátozás különösen fontos annak érdekében, hogy megvédje a hitelintézettel munkaviszonyban álló alkalmazottak érdekeit, megőrizze a bizonyos vagyontípusokra vonatkozó ügyletek biztonságát, valamint, hogy megóvja azoknak, a tagállam törvényeivel összhangban működő szabályozott piacoknak az integritását, amelyeken a pénzügyi instrumentumok kereskedése zajlik.

(25) A fizetési és elszámolási rendszer keretében végrehajtott tranzakciókra a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben történő végelszámolásról szóló, 1998. május 19-i 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) vonatkozik.

(26) Ezen irányelv alkalmazása nem vonja kétségbe a 98/26/EK irányelv rendelkezéseit, miszerint a fizetésképtelenség miatt indított eljárások semmilyen módon nem befolyásolhatják a rendszerbe szabályosan bevitt megbízások végrehajthatóságát, illetve a rendszernek adott biztosítékokat.

(27) Bizonyos reorganizációs intézkedések és felszámolási eljárások keretében egy olyan személy kinevezésére kerülhet sor, aki az adott eljárásokat lebonyolítja. Következésképpen, az ilyen személy kinevezésének és hatáskörének elismerése az összes többi tagállamban alapvető fontossággal bír a székhely szerinti tagállam által hozott döntések végrehajtása szempontjából. Ugyanakkor a székhely szerinti tagállamon kívül végzett tevékenységére vonatkozóan szükséges meghatározni e személy hatáskörének a határait.

([1]) HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

▼B

(28) Azon hitelezők számára, amelyek a hitelintézettel a reorganizációs intézkedések foganatosítása, illetve a felszámolási eljárás megkezdése előtt kötöttek szerződést, védelmet kell biztosítani a székhely szerinti tagállamban hatályos törvények semmisségre, megtámadhatóságra, illetve végrehajthatatlanságra vonatkozó rendelkezéseivel szemben abban az esetben, ha a tranzakció kedvezményezettje bizonyítani tudja, hogy az adott tranzakcióra vonatkozó törvények nem teszik lehetővé a kérdéses esetet érintő jogcselekmény megtámadását.

(29) A reorganizációs intézkedések foganatosítása, illetve a felszámolási eljárás megkezdése után is meg kell őrizni a külső vásárlók – tágabb értelemben az ingatlanok megvásárlóinak – bizalmát a nyilvántartások és számlák vagy bizonyos, e nyilvántartásokban rögzített eszközökre vonatkozó számlák tartalma iránt. E bizalom megőrzésének egyetlen módja, hogy a vásárlás érvényességét az ingatlan helye szerint érvényes törvényi előírásoktól, illetve annak az államnak a jogszabályaitól tegyék függővé, amelynek hatáskörébe a nyilvántartás vagy a számla tartozik.

(30) A reorganizációs intézkedéseknek, illetve a felszámolási eljárásnak a folyamatban lévő perekre gyakorolt hatásait annak a tagállamnak a törvényei szabályozzák, ahol az adott per folyamatban van, a *lex concursus* alkalmazása alóli kivétellel. Az adott intézkedéseknek és eljárásoknak az ilyen perekből eredő, az egyedi végrehajtási esetekre gyakorolt hatásait – az ebben az irányelvben meghatározott általános szabállyal összhangban – a székhely szerinti tagállam törvényei szabályozzák.

(31) Rendelkezést kell életbe léptetni, amelynek értelmében a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságainak – lehetőség szerint még a reorganizációs intézkedések foganatosítása, illetve a felszámolási eljárás megkezdése előtt, de legkésőbb azok megkezdését követően haladéktalanul – értesíteniük kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait a reorganizációs intézkedés foganatosításáról, illetve a felszámolási eljárás megindításáról.

(32) A 2000/12/EK irányelv 30. cikkében meghatározott hivatali titoktartás minden tájékoztatási és konzultációs eljárásban alapvető fontosságú tényező. Ebből következően a hivatali titoktartás az adott eljárásban részt vevő minden közigazgatási hatóságra kötelezően vonatkozik, míg az igazságügyi hatóságokra ebben a tekintetben továbbra is a kapcsolódó nemzeti előírások vonatkoznak,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv azokra a hitelintézetekre és azoknak olyan fióktelepeire vonatkozik, amelyek – a 2000/12/EK irányelv 1. cikkének 1. és 3. pontja szerint – a székhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban működnek, figyelembe véve az ugyanazon irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételeket és kivételeket.

▼B

(2) Ennek az irányelvnek a Közösségen kívüli székhellyel rendelkező hitelintézet fióktelepeire vonatkozó rendelkezéseit csak abban az esetben kell alkalmazni, ha az adott hitelintézetnek a Közösség legalább két tagállamában vannak fióktelepei.

▼M1

(3) Ez az irányelv az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 4. cikke (1) bekezdésének (2) pontjában meghatározott befektetési vállalkozásokra és e befektetési vállalkozásoknak a központi irodájuk helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített fióktelepeire is alkalmazandó.

(4) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben [2] meghatározott szanálási eszközök alkalmazása, illetve szanálási hatáskörök gyakorlása esetén ezen irányelv a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi vállalkozásokra, vállalkozásokra és anyavállalatokra is alkalmazandó.

(5) Ezen irányelv értesítésre vonatkozó 4. és 7. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 83. cikke alkalmazandó.

(6) Ezen irányelv szakmai titoktartásra vonatkozó 33. cikke nem alkalmazandó, ha a 2014/59/EU irányelv 84. cikke alkalmazandó

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

– „székhely szerinti tagállam”: az 575/2013/EU rendelet* 4. cikke (1) bekezdése 43. pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam;

– „fogadó tagállam”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 44. pontjában meghatározott fogadó tagállam;

– „fióktelep”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 17. pontjában meghatározott fióktelep;

– „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, vagy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (17) bekezdése értelmében vett szanálási hatóság, az azon irányelv szerint hozott átszervezési intézkedések tekintetében;

– „vagyonfelügyelő”: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a reorganizációs intézkedések végrehajtása;

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2014.május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190 o.).

▼M1

– „közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok”: a tagállamok reorganizációs intézkedésekben, illetve felszámolási eljárásban illetékes közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai;

– „reorganizációs intézkedések”: azok az intézkedések, amelyek célja egy a 2013/575/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott hitelintézet vagy befektetési vállalkozás pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása, és amelyek érinthetik harmadik személyek korábban megszerzett jogait, ideértve a kifizetések felfüggesztésének, a végrehajtási intézkedések felfüggesztésének vagy a követelések csökkentésének a lehetőségét is; ezek az intézkedések magukban foglalják a 2014/59/EU irányelvben előírt szanálási eszközök alkalmazását és szanálási hatáskörök gyakorlását;

– „felszámoló”: a közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok által kijelölt személy vagy szerv, akinek, illetve amelynek feladata a felszámolási eljárás lebonyolítása;

– „felszámolási eljárás”: egy tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai által indított és figyelemmel kísért eljárások összessége, amelyek célja az eszközöknek az adott hatóságok felügyelete alatt történő értékesítése, ideértve azt az esetet is, amikor az eljárás egyezség vagy más hasonló intézkedés következtében megszűnik;

– „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac ([1]);

– „eszköz”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 50. pontjának b) alpontjában meghatározott pénzügyi eszköz.

▼B

II. CÍM

REORGANIZÁCIÓS INTÉZKEDÉSEK

A. ***A Közösségen belüli székhellyel rendelkező hitelintézetek***

3. cikk

A reorganizációs intézkedések foganatosítása – az alkalmazandó jog

(1) Kizárólag a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai jogosultak dönteni egy hitelintézet – ideértve annak más tagállambeli fióktelepeit is – elleni egy vagy több reorganizációs intézkedés megindításáról.

(2) Amennyiben ez az irányelv másképp nem rendelkezik, a reorganizációs intézkedéseket a székhely szerinti tagállam törvényeinek, rendeleteinek és eljárásainak megfelelően kell végrehajtani.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacáról és a 2002/92/EK és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 349 o.).

▼B

A reorganizációs intézkedések az adott tagállam jogszabályainak megfelelően az egész Közösség területén, minden további formaság nélkül, teljes hatállyal bírnak, ideértve a más tagállamokban lévő harmadik személyeket érintő következményeket is, még abban az esetben is, ha a fogadó tagállam vonatkozó szabályai ilyen intézkedéseket nem tesznek lehetővé, vagy azok végrehajtását az adott esetben nem teljesülő feltételekhez kötik.

A reorganizációs intézkedések az egész Közösség területén akkor lépnek hatályba, amikor az azokat bevezető tagállamban hatályba lépnek.

4. cikk

A fogadó tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatása

A székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai a reorganizációs intézkedések foganatosításáról szóló döntésükről – ideértve az ilyen intézkedések gyakorlati következményeit is – bármely rendelkezésre álló eszköz igénybevételével haladéktalanul kötelesek értesíteni a fogadó tagállam illetékes hatóságait, lehetőség szerint még azok foganatosítása előtt, de legkésőbb azok kezdete után azonnal. A tájékoztatást a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai adják meg.

5. cikk

A székhely szerinti tagállam felügyeleti szerveinek tájékoztatása

Amennyiben a fogadó tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai úgy ítélik meg, hogy területükön egy vagy több reorganizációs intézkedés végrehajtása válik szükségessé, úgy ennek megfelelően kötelesek értesíteni a székhely tagállam illetékes hatóságait. A tájékoztatást a fogadó tagállam illetékes hatóságai adják meg.

6. cikk

Közzététel

(1) Amennyiben a 3. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elrendelt reorganizációs intézkedések végrehajtása vélhetően érinteni fogja a fogadó tagállamban lévő harmadik személyek jogait, valamint ha a székhely szerinti tagállamban az intézkedést elrendelő döntés megfellebbezhető, a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai, a vagyonfelügyelő, illetve a székhely szerinti tagállamban bármely ilyen felhatalmazással rendelkező személy köteles a döntés kivonatát az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában,* valamint minden fogadó tagállam két országos hírlapjában közzétenni, elsősorban annak érdekében, hogy ezzel elősegítse a fellebbezési jog adott határidőn belül történő gyakorlását.

(2) A döntés (1) bekezdésben előírt kivonatát a lehető legkorábban, az erre legmegfelelőbb úton keresztül kell továbbítani az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala és minden fogadó tagállam két országos hírlapja számára.

(3) Az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala köteles a kivonatot legkésőbb a küldés napjától számított tizenkét napon belül közzétenni.

▼B

(4) Az érintett tagállamok hivatalos nyelvén, illetve nyelvein megfogalmazott kivonatnak tartalmaznia kell mindenekelőtt a döntés célját és jogi alapját, a fellebbezések benyújtására szabott határidőket, konkrétan és világosan megjelölve a határidők lejártának napját, valamint a fellebbezések elbírálásában illetékes hatóságok vagy bíróság pontos címét.

(5) A reorganizációs intézkedéseket az (1) és (3) bekezdésben előírt rendelkezésektől függetlenül kell alkalmazni és azok teljes hatállyal bírnak a hitelezők vonatkozásában, amennyiben a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai, illetve az adott tagállam ilyen intézkedéseket szabályozó törvényei másképpen nem rendelkeznek.

7. cikk

Az ismert hitelezők tájékoztatásának kötelezettsége és a követelések benyújtásának joga

(1) Amennyiben a székhely szerinti tagállam törvényhozása a követelések benyújtását azok elismertetése céljából előírja, vagy kötelezővé teszi azon hitelezők tájékoztatását az intézkedésekről, amelyek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye az adott tagállamban található, akkor a 14. cikk és a 17. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárás szerint a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai, illetve a vagyonfelügyelő azokat az ismert hitelezőket is köteles tájékoztatni, amelyek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye más tagállamban található.

(2) Amennyiben a székhely szerinti tagállam törvényhozása jogot biztosít követelések vagy a követelésekre vonatkozó észrevételek benyújtására azon hitelezők számára, amelyek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye az adott tagállamban található, akkor a 16. cikk és a 17. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint azok a hitelezők is jogosultak erre, amelyek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye más tagállamban található.

B. ***A Közösségen kívüli székhellyel rendelkező hitelintézetek***

8. cikk

Harmadik országbeli hitelintézetek fióktelepei

(1) A Közösségen kívüli székhellyel rendelkező hitelintézet fióktelepét fogadó tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai a reorganizáiós intézkedések foganatosításáról meghozott döntésükről – ideértve az ilyen intézkedések esetleges gyakorlati következményeit is – lehetőség szerint még az intézkedés foganatosítása előtt, de legkésőbb közvetlenül utána kötelesek minden rendelkezésükre álló eszköz felhasználásával haladéktalanul értesíteni azon további fogadó tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben a hitelintézet a 2000/12/EK irányelv 11. cikkében említett és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* évente megjelenő listában szereplő fióktelepekkel rendelkezik. A tájékoztatást azon fogadó tagállam illetékes hatóságai kötelesek megadni, amelynek közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai döntenek az intézkedés foganatosításáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok kötelesek mindent megtenni intézkedéseik összehangolása érdekében.

▼B

III. CÍM

FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁS

A. ***A Közösségen belüli székhellyel rendelkező hitelintézetek***

9. cikk

A felszámolási eljárás megindítása – más illetékes hatóságok tájékoztatása

(1) Kizárólag a székhely szerinti tagállam felszámolásért felelős közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai jogosultak dönteni egy hitelintézet – ideértve annak más tagállambeli fióktelepeit is – elleni felszámolás megindításáról.

A székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságainak a felszámolási eljárás megindításáról szóló döntését – minden további formaság nélkül – a többi tagállam területén is kötelező elismerni, és az attól az időponttól hatályos, amikor a döntés a felszámolási eljárást megindító tagállamban hatályba lép.

(2) A székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai a felszámolási eljárás megindítását elrendelő döntésükről – ideértve az ilyen eljárás esetleges gyakorlati következményeit is – bármely rendelkezésre álló eszköz igénybevételével haladéktalanul kötelesek értesíteni a fogadó tagállam illetékes hatóságait, lehetőség szerint még annak megindítása előtt, de legkésőbb a megindítás után azonnal. A tájékoztatást a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai adják meg.

10. cikk

Alkalmazandó jog

(1) Amennyiben ez az irányelv másképp nem rendelkezik, a hitelintézetet a székhely szerinti tagállamban érvényes törvényeknek, rendeleteknek és eljárásoknak megfelelően kell felszámolni.

(2) A székhely szerinti tagállam törvényei különösképpen az alábbiakat határozzák meg:

a) a vagyonkezelés alá eső javak köre, illetve a hitelintézet által a felszámolási eljárás megindítását követően szerzett javak kezelési módja;

b) a hitelintézet, illetve a felszámoló hatásköre;

c) azok a feltételek, amelyek alapján beszámításokat lehet igényelni;

d) a felszámolási eljárásnak azokra az érvényes szerződésekre gyakorolt hatásai, amelyekben a hitelintézet szerződő fél;

e) a felszámolási eljárásnak az egyes hitelezők által indított eljárásokra gyakorolt hatásai – a folyamatban lévő peres eljárások kivételével – a 32. cikknek megfelelően;

▼B

f) a hitelintézettel szemben támasztott követelések, és a felszámolási eljárás megindítását követően keletkező követelések kezelése;

g) a követelések bejelentésének, igazolásának és elfogadásának szabályai;

h) a vagyon értékesítéséből származó bevétel elosztására és a követelések rangsorolására vonatkozó szabályok, valamint azon hitelezők jogai, amelyek a fizetésképtelenségi eljárás megindítását követően dologi joguk folytán vagy beszámítás útján részleges kielégítést nyertek;

i) a fizetésképtelenségi eljárás – különös tekintettel megegyezés által történő – befejezésének feltételei és hatásai;

j) a hitelezőket a felszámolási eljárás befejezése után megillető jogok;

k) a felszámolási eljárás során felmerült költségek és kiadások viselése;

l) a valamennyi hitelezőnek hátrányt okozó jogcselekmények semmisségére, megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályok.

11. cikk

A végelszámolást megelőző egyeztetés az illetékes hatóságokkal

(1) A hitelintézetek létesítő okirat szerinti szervei – a végelszámolást illető bármilyen döntésük meghozatala előtt – kötelesek az erre legalkalmasabb formában a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival egyeztetni.

(2) A hitelintézet végelszámolása nem zárja ki reorganizációs intézkedések foganatosítását, illetve a felszámolási eljárás megindítását.

12. cikk

A hitelintézet engedélyének visszavonása

(1) Amennyiben egy hitelintézettel szembeni felszámolási eljárás megindításáról reorganizációs intézkedések hiányában vagy azok sikertelenségét követően születik döntés, kötelező – különösen a 2000/12/EK irányelv 22. cikkének (9) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően – a hitelintézet engedélyének visszavonása.

(2) Az engedélynek az (1) bekezdésben meghatározott visszavonása nem gátolhatja a felszámolással megbízott személyt vagy személyeket abban, hogy bizonyos hitelintézeti tevékenységeket továbbra is folytassanak, amennyiben azok a felszámolás céljából szükségesek, illetve indokoltak.

A székhely szerinti tagállam előírhatja, hogy az ilyen tevékenységek csak az adott tagállam illetékes hatóságainak beleegyezésével, illetve felügyelete alatt folytathatóak.

▼B

13. cikk

Közzététel

A felszámolók, valamint bármely közigazgatási, illetve igazságügyi hatóság köteles a felszámolás megindításáról szóló döntést a felszámolási döntés kivonatának az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában,* valamint minden fogadó tagállam legalább két országos hírlapjában történő közzététele útján kihirdetni.

14. cikk

Az ismert hitelezők tájékoztatása

(1) A felszámolási eljárás megindításakor a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai vagy a felszámoló köteles haladéktalanul és egyenként tájékoztatni minden olyan ismert hitelezőt, amelynek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye más tagállamban található, kivéve abban az esetben, ha a székhely szerinti tagállam jogszabályai egy követelés elismerésének feltételeként nem írják elő annak benyújtását.

(2) Az értesítés megküldése útján nyújtott tájékoztatásnak különösképpen ki kell térnie a határidőkre, illetve az azokhoz kapcsolódó büntetésekre, a követelések, illetve a követelésekre vonatkozó észrevételek átvételére jogosult szervekre, illetve hatóságokra, valamint az egyéb meghozott intézkedésekre. Az értesítésnek azt is tartalmaznia kell, hogy az elsőbbségi, illetve dologi jogi biztosítékkal garantált követelésekkel rendelkező hitelezőknek szükséges-e követelésüket benyújtani.

15. cikk

Kötelezettségek teljesítése

Abban az esetben, ha egy kötelezettség teljesítésére egy másik tagállamban felszámolási eljárás alatt álló, jogi személynek nem minősülő hitelintézet javára került sor ahelyett, hogy a teljesítés az eljárásban illetékes felszámoló javára történt volna, a kötelezettséget teljesítő személyt fel kell menteni, ha nem volt tudomása a felszámolási eljárás megindításáról. Amennyiben a kötelezettség teljesítésére a 13. cikkben említett közzététel megtörténte előtt kerül sor, akkor a teljesítő személyt – ellenkező bizonyíték hiányában – úgy kell tekinteni, mintha nem lett volna tudomása a felszámolási eljárás megindításáról; amennyiben a kötelezettség teljesítésére a 13. cikkben említett közzététel megtörténte után kerül sor, akkor a teljesítő személyt – ellenkező bizonyíték hiányában – úgy kell tekinteni, mintha tudomása lett volna a felszámolási eljárás megindításáról.

16. cikk

Követelések benyújtásának joga

(1) Minden olyan hitelező, amelynek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban található – ideértve a tagállamok állami hatóságait is – jogosult követeléseinek vagy a követelésekre vonatkozó észrevételeinek írásban történő benyújtására.

(2) Azon hitelezők követelései, amelyeknek az állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban található, ugyanolyan elbírálás és rangsorolás alá esnek, mint azon hitelezők azonos jellegű követelései, amelyek a székhely szerinti tagállamban rendelkeznek állandó lakóhellyel, rendszeres tartózkodási hellyel vagy székhellyel.

▼B

(3) Azon esetek kivételével, amikor a székhely szerinti tagállam jogszabályai előírják a követelésekre vonatkozó észrevételek benyújtását, a hitelező benyújtja – amennyiben van – a követeléseit igazoló okmányok másolatát, és feltünteti a követelései természetét, felmerülésük dátumát és összegét, valamint azt, hogy az adott követelés tekintetében bír-e elsőbbséggel, dologi jogi biztosítékkal vagy jogfenntartással, illetve mely vagyonelemre vonatkozik a biztosítéka.

17. cikk

Nyelvek

(1) A 13. és 14. cikkben előírt tájékoztatást a székhely szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell benyújtani. Erre a célra a „Felhívás követelés benyújtására. Betartandó határidők” tartalmú címet, illetve ahol a székhely szerinti tagállam törvényei a követelésekre vonatkozó észrevételek benyújtását kötelezően előírják, a „Felhívás a követelésre vonatkozó észrevételek benyújtására. Betartandó határidők” tartalmú címet az Európai Unió összes hivatalos nyelvén feltüntető formanyomtatványt kell használni.

(2) Bármely hitelező, amelynek állandó lakóhelye, rendszeres tartózkodási helye vagy székhelye a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban van, követelését, illetve a követelésre vonatkozó észrevételeit ennek a másik tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén is benyújthatja. Ebben az esetben azonban a benyújtott követelésen, illetve a követelésre vonatkozó észrevételeken a „Követelés benyújtása”, illetve „Követelésre vonatkozó észrevételek benyújtása” tartalmú címet kell feltüntetni a székhely szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén. A hitelező továbbá kötelezhető arra is, hogy követelését vagy követelésére vonatkozó észrevételeit az adott nyelvre történő fordítás útján is benyújtsa.

18. cikk

A hitelezők rendszeres tájékoztatása

A felszámolók kötelesek a hitelezőket rendszeresen és a megfelelő formában tájékoztatni, különösképpen a felszámolási eljárás előrehaladásáról.

B. ***A Közösségen kívüli székhellyel rendelkező hitelintézetek***

19. cikk

Harmadik országbeli hitelintézetek fióktelepei

(1) A Közösségen kívüli székhellyel rendelkező hitelintézet fióktelepét fogadó tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai a felszámolási eljárás megindításáról meghozott döntésükről – ideértve az ilyen eljárás esetleges gyakorlati következményeit is – lehetőség szerint még az eljárás megindítása előtt, de legkésőbb közvetlenül utána kötelesek minden rendelkezésükre álló eszköz felhasználásával haladéktalanul értesíteni azon további fogadó tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben a hitelintézet a 2000/12/EK irányelv 11. cikkében említett és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* évente megjelenő listán szereplő fióktelepekkel rendelkezik. A tájékoztatást az első fent említett fogadó tagállam illetékes hatóságai kötelesek megadni.

▼B

(2) A Közösségen kívüli székhellyel rendelkező hitelintézet fióktelepének felszámolásáról döntést hozó közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok a felszámolási eljárás megindításáról és az engedély visszavonásáról kötelesek értesíteni a többi fogadó tagállam illetékes hatóságait.

A tájékoztatást az eljárás megindítását elrendelő fogadó tagállam illetékes hatóságai kötelesek megadni.

(3) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságok kötelesek mindent megtenni tevékenységük összehangolása érdekében.

Hasonlóképpen a felszámolók is kötelesek törekedni tevékenységük összehangolására.

IV. CÍM

A REORGANIZÁCIÓS INTÉZKEDÉSEKRE ÉS A FELSZÁMOLÁSI ELJÁRÁSRA EGYARÁNT VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Bizonyos szerződésekre és jogokra gyakorolt hatás

A reorganizációs intézkedésnek, illetve a felszámolási eljárás megnyitásának:

a) a munkavállalói szerződésekre és a munkaviszonyokra gyakorolt hatásait kizárólag a munkaszerződés szerinti tagállam törvényei szabályozzák;

b) az ingatlantulajdon használatára vagy megszerzésére feljogosító szerződésekre gyakorolt hatásait kizárólag az ingatlan helye szerinti tagállam törvényei szabályozzák. E törvények hivatottak a tulajdon ingó vagy ingatlan jellegét eldönteni;

c) a közhitelű nyilvántartásba bejegyzendő ingatlantulajdonra, hajóra vagy repülőgépre vonatkozó jogokra gyakorolt hatásait kizárólag a nyilvántartást vezető tagállam törvényei szabályozzák.

21. cikk

Harmadik személyek dologi jogai

(1) A reorganizációs intézkedések foganatosítása, illetve a felszámolási eljárás megindítása nincs hatással a hitelezők vagy harmadik személyek dologi jogaira a hitelintézethez tartozó olyan materiális és immateriális, ingó és ingatlan vagyontárgyak – legyen akár olyan meghatározott vagy meghatározatlan vagyontárgyak összessége, amelyek összetétele időről időre változik – tekintetében, amely a reorganizációs intézkedések foganatosításának, illetve a felszámolási eljárás megindításának időpontjában egy másik tagállam területén található.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogok különösen a következők:

a) a vagyon értékesítésének vagy értékesíttetésének joga, az e vagyonból származó bevételből vagy jövedelemből történő kielégítés joga, különösen zálogjog vagy jelzálogjog révén;

▼B

b) kizárólagos jog követelés behajtására különösen elzálogosítás vagy a követelés biztosítéki célú engedményezése révén;

c) a vagyontárgyak kiadásának joga és/vagy kárigény érvényesítése azzal szemben, aki az arra jogosult fél akarata ellenére birtokolja vagy használja azokat;

d) haszonélvezeti jog.

(3) A közhitelű nyilvántartásba bejegyzett és harmadik személlyel szemben érvényesíthető jogot, amely alapján az (1) bekezdés szerinti dologi jog megszerezhető, dologi jognak kell tekinteni.

(4) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 10. cikk (2) bekezdésének l) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra vonatkozó jogcselekményeket.

22. cikk

Tulajdonjog fenntartása

(1) Az egy dolgot megvásárló hitelintézettel szemben foganatosított reorganizációs intézkedések, illetve ellene indított felszámolási eljárás nincs hatással a tulajdonjog fenntartásán alapuló eladói jogokra, ha az ilyen intézkedések foganatosításakor, illetve az ilyen eljárás megindításakor a vagyontárgy az említett intézkedéseket foganatosító, illetve az eljárást megindító államtól eltérő tagállam területén volt.

(2) A dolgot eladó hitelintézettel szemben, illetve ellene a dolog átadása után foganatosított reorganizációs intézkedések, illetve indított felszámolási eljárás nem képezi az adásvétel érvénytelenítésének vagy az adásvételtől történő elállásnak az alapját, és nem gátolja a vevőt a tulajdonjog megszerzésében, ha az ilyen intézkedések foganatosításakor, illetve az ilyen eljárás megindításakor az eladott dolog az említett intézkedéseket foganatosító, illetve az eljárást megindító államtól eltérő tagállam területén volt.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki a 10. cikk (2) bekezdésének l) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra vonatkozó jogcselekményeket.

23. cikk

Beszámítás

(1) A reorganizációs intézkedések foganatosítása, illetve a felszámolási eljárás megindítása nincsen hatással a hitelezőknek arra a jogára, hogy követeléseik beszámítását kérjék a hitelintézet követeléseivel szemben, amennyiben a hitelintézet követelésére alkalmazandó jogszabályok az ilyen beszámítást lehetővé teszik.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki a 10. cikk (2) bekezdésének l) pontjában említett semmisségre, megtámadhatóságra vagy végrehajthatatlanságra vonatkozó jogcselekményeket.

▼B

24. cikk

Lex rei sitae

A pénzügyi eszközökre vonatkozó tulajdonjogok, illetve az olyan pénzügyi eszközökre vonatkozó egyéb jogok érvényesítését, amelyek megléte vagy átruházása egy tagállamban található, illetve ott vezetett nyilvántartásba, számlára vagy központi letéti rendszerbe való bejegyzést igényel, azon tagállam törvényei szabályozzák, amelyben az ilyen nyilvántartás, számla vagy központi letéti rendszer található, illetve ahol ezeket vezetik.

▼M1

25. cikk

Nettósítási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke sérelme nélkül a nettósítási megállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.

26. cikk

Visszavásárlási megállapodások

A 2014/59/EU irányelv 68. és 71. cikke, valamint ezen irányelv 24. cikke sérelme nélkül a repomegállapodásokat kizárólag az ilyen megállapodásokat szabályozó szerződésekre vonatkozó jog szabályozza.

▼B

27. cikk

Szabályozott piacok

A 24. cikk sérelme nélkül, egy szabályozott piac keretein belül végrehajtott ügyleteket kizárólag az ilyen ügyleteket szabályozó szerződésekre vonatkozó törvények szabályozzák.

28. cikk

A felszámolói kinevezés igazolása

(1) A vagyonfelügyelői, illetve a felszámolói kinevezést az eredeti kinevezési határozat hiteles másolatával vagy a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai által kiadott tanúsítvánnyal igazolják.

Szükség lehet annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készült fordításra, amelynek a területén a vagyonfelügyelő, illetve a felszámoló el fog járni. Hitelesítésre vagy más hasonló alaki követelményre nincs szükség.

(2) A vagyonfelügyelő és a felszámolók az összes tagállam területén jogosultak mindazon jogkörük gyakorlására, amellyel a székhely szerinti tagállam területén rendelkeznek. Továbbá kinevezhetnek – elsősorban a fogadó tagállamokban – olyan személyeket, akik a reorganizációs intézkedések, illetve a felszámolási eljárás során munkájukat segítik, illetve – szükség esetén – őket képviselik, valamint különösen abból a célból, hogy segítséget nyújtsanak a hitelezőket a fogadó tagállamban érintő nehézségek leküzdésében.

▼B

(3) Hatáskörüket gyakorolva a vagyonfelügyelő és a felszámoló annak a tagállamnak a joga szerint jár el, amelynek területén intézkedéseket készül hozni, különös tekintettel a vagyon értékesítését szolgáló eljárásokra és az alkalmazottak tájékoztatására. Ebbe a hatáskörbe nem tartozik bele a kényszer alkalmazása, illetve a jogi eljárásokban vagy jogvitákban történő döntéshozatal joga.

29. cikk

Közhitelű nyilvántartásba vétel

(1) A vagyonfelügyelő, a felszámoló vagy a székhely szerinti tagállam bármely közigazgatási, illetve igazságügyi hatósága kérheti, hogy a reorganizációs intézkedést, illetve a felszámolási eljárás megindításáról szóló döntést jegyezzék be az ingatlan-nyilvántartásba, a cégjegyzékbe vagy bármely egyéb, más tagállamokban vezetett közhitelű nyilvántartásba.

Ugyanakkor egy tagállam előírhatja a kötelező nyilvántartásba vételt is. Ebben az esetben az előző albekezdésben említett személy vagy hatóság megteszi az ilyen bejegyzéshez szükséges összes intézkedést.

(2) A bejegyzés költségeit az eljárás során keletkezett költségeknek, illetve kiadásoknak tekintik.

30. cikk

Hátrányt okozó cselekmények

(1) Az összes hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények semmisségére, megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályok tekintetében a 10. cikket nem kell alkalmazni, ha az adott cselekmények által előnyhöz jutó személy bizonyítja, hogy:

— az összes hitelező számára hátrányt okozó cselekmény a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, és

— ezek a jogszabályok az adott esetben nem tesznek lehetővé semmilyen megtámadást.

(2) A 3. cikk (2) bekezdése nem alkalmazható e cikk (1) bekezdésére vonatkozóan, amennyiben egy igazságügyi hatóság által elrendelt reorganizációs intézkedés rendelkezik az intézkedés foganatosítása előtt megvalósuló, az összes hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények semmisségére, megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályokról.

31. cikk

Harmadik felek védelme

Amennyiben egy hitelintézet a reorganizációs intézkedés foganatosítása, illetve a felszámolási eljárás megindítása után létrejött szerződéses viszony keretében, ellenérték fejében elidegenít:

— egy ingatlant,

— egy, a közhitelű lajstromozásra kötelezett hajót vagy repülőgépet, vagy

— olyan pénzügyi eszközöket, illetve azokra vonatkozó jogokat, amelyek megléte vagy átruházása egy tagállamban található, illetve ott vezetett nyilvántartásba, számlára vagy központi letéti rendszerbe való bejegyzést igényel,

▼B

akkor ezen cselekmény érvényességét azon tagállam törvényei szabályozzák, amelynek területén az ingatlantulajdon található, illetve amelyben a nyilvántartást, számlát vagy központi letéti rendszert vezetik.

32. cikk

Folyamatban lévő peres eljárások

A reorganizációs intézkedéseknek, illetve a felszámolási eljárásnak a hitelintézet rendelkezése alól kivont vagyontárggyal, illetve a hitelintézettől megvont joggal kapcsolatos, folyamatban lévő peres eljárásra vonatkozó hatásait kizárólag annak a tagállamnak a joga szabályozza, amelyben a peres eljárás folyamatban van.

33. cikk

Hivatali titoktartás

Az érvényes nemzeti rendelkezések hatálya alá tartozó igazságügyi hatóságok kivételével minden olyan személyt, aki a 4., 5., 8., 9., 11. és 19. cikkben meghatározott tájékoztatási, illetve konzultációs eljárásokkal kapcsolatban információ befogadására vagy közzétételére kötelezett, a 2000/12/EK irányelv 30. cikkében előírt szabályoknak és feltételeknek megfelelően köt a hivatali titoktartás.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2004. május 5-éig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Az ezen irányelv alkalmazásában elfogadásra kerülő nemzeti rendelkezések csak az első albekezdésben említett dátum után foganatosított reorganizációs intézkedésekre, illetve megindított felszámolási eljárásra vonatkoznak. Az e dátum előtt foganatosított intézkedésekre és megindított eljárásra továbbra is az azok foganatosítása, illetve megindítása időpontjában érvényes törvény vonatkozik.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

▼B

35. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv a kihirdetése napján lép hatályba.

36. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.